

BUĎ ČLOVĚKEM, KTERÝ ŽIJE V DUCHU SVATÉM

„Tehdy byl Ježíš Duchem vyveden na poušť.“
(Mk 1:15)

Vlastně je to prosté. Klíčem k tomu, stát se Božím člověkem, je odevzdat se Duchu svatému. Jenže většina lidí neví, kam je vede Duch svatý, obvykle proto, že se nikdy neptali. Ježíš se vždy nechával vést Duchem svatým. Boží milost nás vede k tomu, abychom navázali hlubší vztah s Bohem prostřednictvím jeho Ducha.

Ducha svatého dostáváme při křtu a je následně potvrzen ve svátosti biřmování. Pokud chceme být křesťany, pak musíme plně odevzdat svůj život Duchu živého Boha, jenž v nás žije od našeho křtu! Musíme se Bohu zcela odevzdat, aby mohl řídit náš život. Jenže to bývá pravý opak toho, co chceme. Nám se totiž líbí, když si svůj život řídíme a určujeme sami. V jedné písni se zpívá: „Život svůj prý kdo ztratí, jen ten ho zachrání. Dlouhý, těžký je chápání.“ A my musíme ztratit náš život, abychom potvrdili, že jsem se narodili „z vody a Ducha“ (srov. J 3:3-5).

„Zákon Ducha vede k životu v Kristu Ježíši, jenž byl obětován, aby tak spravedlnost požadovaná zákonem byla naplněna v nás, kteří se neřídíme svou vůlí, nýbrž vůlí Ducha. Ti, kdo dělají jen to, co sami chtějí, tíhnou k tomu, co je tělesné; ale ti, kdo se dají vést Duchem, tíhnou k tomu, co je duchovní. Dát se vést sobectvím znamená smrt, dát se vést Duchem je život a pokoj. Soustředění na sebe je Bohu nepřátelské, neboť se nechce ani nemůže podřídit Božímu zákonu. Ti, kdo žijí jen z vlastních sil, nemohou se líbit Bohu. Kdo nemá Ducha Kristova, ten není jeho. Duch dává život, protože jste ospravedlněni. Vždyť žijete-li podle své vůle, spějete k smrti; jestliže však mocí Ducha usmrcujete hříšné činy, budete žít. Ti, kdo se dají vést Duchem Božím, jsou synové Boží.“ (srov. Ř 8:1-14)

Zkuste se každý den pomodlit k Duchu svatému třeba modlitbu, kterou napsal kardinál Mercier a ke které řekl, že jestliže uděláme, co v modlitbě slibujeme, bude náš život plynout šťastně, v pokoji a v hojnosti útěchy:

„Duchu Svatý, duše mé duše, klaním se Ti. Osvěćuj mě, ved' mě, posiluj mě a utěšuj mě. Říkej mi, co mám dělat, a přikazuj mi, abych to dělal. Slibuji, že se Ti podřídím ve všem, oč mě požádáš, a že přijmu vše, co se z Tvého dovolení bude dít. Jen mi ukazuj, co je Tvá vůle.“

Kromě Ducha svatého máme také dary Ducha svatého. Dary Ducha svatého jsou tedy moudrost, rozumnost, vědění a rada, bohatýrská síla, zbožnost a bázeň Hospodinova. (srov. Iz 11:1-3). Další dary jsou: slovo moudrosti (1K 12:8), slovo poznání (1K 12:8), víra (1K 12:9), uzdravování (1K 12:9), činění zázraků (1K 12:10), proroctví (1K 12:10), rozlišování duchů (1K 12:10), rozlišnost jazyků (1K 12:10), vykládání jazyků (1K 12:10), proroctví (v souladu s vírou) (Ř 12:6), služby (Ř 12:7), učení (Ř 12:7), povzbuzování (Ř 12:8), štědrost (Ř 12:8), pilnost (Ř 12:8), milosrdenství (Ř 12:8), apoštolství (Ef 4:11), proroctví (Ef 4:11), evangelia (Ef 4:11), pastýřství (Ef 4:11), učitelství (Ef 4:11), mluvení Božího slova (1Pt 4:11), služby (1Pt 4:11),

Pokud je řeč o daru moudrosti, nejsou tím myšleny vědomosti. Jde o moudrost, která pochází od Boha. Je darem Božího Ducha. Je to jiná moudrost než moudrost světská. Příkladem je nám svatý Jan Vianney. Nebo si pusťte film režiséra Pavla Lunguna Ostrov z roku 2006. Ten, kdo je moudrý naslouchá Duchu Božímu a dozví se, co je a co není pravda. Daru moudrosti bychom měli používat při každém rozhodování. Jak si tento dar moudrosti plně osvojit? Proste Boha! (srov. Jk 1:5).

Druhým darem je dar rozumnosti. Ten nám pomáhá například při četbě Písma. Nezačínejte číst Písmo, aniž byste se odevzdali Duchu Božímu. Jestliže v sobě máte Božího Ducha a odevzdáte se mu, potom se Písmo, jež bylo dříve nesrozumitelné, náhle stane jasným.

Dalším darem je dar vědění a rady. Svatý Padre Pio znal hříchy lidí, kteří k němu chodili ke zpovědi dříve, než je vyznali a jeho pokání byla velice konkrétní. Boží vědění v nás vzbuzuje pokoru, díky níž můžeme poznávat, co je Boží. Jedním ze způsobů, jak zjistit, zda je něco od ďábla, nebo od Ducha svatého, je tedy poznat, zda to ve vás vyvolává pýchu, nebo pokoru. Dar rady se také nazývá darem správného úsudku. Když se potřebujete rozhodnout ohledně něčeho, co se týká vás nebo rodiny, musíte si položit otázku, zda to, co se chystáte udělat, vás Bohu přiblíží nebo vzdálí. Poté se modlete k Duchu svatému: „Veď mě Duchu svatý. Porad' mi Duchu svatý, abych udělal správný krok.“ Pak naslouchejte a odevzdejte se.

Dar síly je také darem odvahy. Odvaha znamená, že se zastanete toho, co je správné, ať už to bude mít jakékoliv následky, včetně případné smrti. Za víru v prvotní církvi zemřelo mnoho lidí. Odvaha být křesťany znamená, že druzí vědí, že jste křesťany. Jsme povoláni být svědky. Odvaha znamená překonat strach a zaujmout postoj. To neznamená soudit lidi! Postoj „já mám pravdu, kdežto Ty se mýlíš“ nemá s darem síly nic společného.

Dar zbožnosti se projevuje tím, že žijeme podle Božího Ducha, který v nás žije. Zbožnost je ptát se na Boží vůli každý den a podle Boží vůle žít.

Posledním darem Ducha svatého je dar Hospodinovy bázně. Žijme v posvátné bázni z přítomnosti všemohoucího Boha, který nás sice trestá, ale především bezmezně miluje.

Kdo žije v Duchu svatém, ten sklídí ovoce Ducha: lásku, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrotu, věrnost, tichost a sebeovládání. (srov. Ga 5:22-23).

Otázky k zamyšlení:

- 1) Jak můžete používat jednotlivé dary ve prospěch svých přátel a rodiny?
- 2) Přečtěte si Ga 5:16-26 a zamyslete se nad tím, co ve vás dosud otročí tělu.

Úkoly:

- 1) Vyberte si jeden z darů Ducha svatého a následující týden o něj Ducha svatého žádejte.
- 2) Požádejte člověka, ke kterému máte důvěru, ať se za vás modlí, abyste přijali dar Božího Ducha a otevřeli mu své srdce.

Text vychází z knihy Bud' mužem! Jakým Bůh chce, abys byl od Larryho Richardse.